

DANSK UNIMA

NYHEDSBREV

JUNI 2003

ISSN NR.: 1396 3406

INDHOLD:

2

Unima - info

3

Hans Hartvich-Madsen: Klumme
Bjarne Sandborg, Mariann Aagaard: Uddannelsen i Finland

5

Ida Hamre: Baltic Sea-Festival i Lithuania

7

Pia Gredal: Det er aldrig for sent

8

Frances Østerfeldt: Beretning fra workshop med Albrecht Roser

9

Majbrit Christensen, Hanne Sørensen: Spiir Produktion
CaraVAnen – ny International Børneteaterfestival

10

Festival i Charleville- Mézières
THEMAA aktiviteter i Charleville- Mézières
Horsens Børneteaterfestival

11

Festival of Wonder – Silkeborg Internationale Dukketeaterfestival
UNIMA Verdenskongres og International Festival 2004

12

Tidsskrifter
Vil du på kursus?
Teater og Dans i Norden skifter navn
Generalforsamling/Temaweekend 2003

13

Referat af bestyrelsesmøde 1. maj

14

Repertoire Nyt

Dansk Unima

c/o Teater Refleksion
Sintrupvej 11a
8220 Brabrand
Tlf.: 86 24 05 72
Fax: 86 24 05 93
E-mail: bjarne@refleksion.dk
www.unima.dk

Medlem af Dansk Unima

Medlem bliver du ved at kontakte os på ovenstående adresse.
Medlemskabet løber fra januar til december.
Melder du dig ind midt i året modtager du de nyhedsbreve, der er udsendt i løbet af året.

Kontingent

Kontingentet er p.t.:
400 kr. for teatre og institutioner
200 kr. for enkelt-medlemmer – dog:
100 kr. for studerende.

Dansk Unimas bestyrelse:

Formand, Internationalt Rådsmedlem:

Hans Hartvich-Madsen

Thy Teater
Fyrvej 104
7730 Hanstholm
Tlf.: 97 96 01 00 · Fax: 97 96 01 02
thy@thyteater.dk

Næstformand:

Bjarne Sandborg

Teater Refleksion
Sintrupvej 11a
8220 Brabrand
Tlf.: 86 24 05 72 · Fax: 86 24 05 93
Mobil: 21 49 99 10
bjarne@refleksion.dk

Internationalt Rådsmedlem:

Ida Hamre

Biskop Monradsvej 29
2830 Virum
Tlf.: 45 85 42 99 · Fax: 45 85 42 99
ida.hamre@mail.dk
www.fagforfatter.dk

Internationalt rådsmedlem:

Lilo Skaarup

Strandgade 26, 3.
1401 København K
Tlf.: 32 54 11 91
E mail: liloskaarup@post.tele.dk

Hans Nørregård

Nørregaards Teater
Villasgyde 8a
8400 Ebeltoft
Tlf. privat: 86 35 02 84
Tlf. teater: 86 34 42 85
Mobil: 20 48 23 02
Fax: 86 34 42 97
hn@nrt.dk

Morten Grue

Bisp Eskildsvej 8
3300 Frederiksværk
Tlf. og fax: 48 71 13 15

Janne Kjærsgaard

Heksen/Børne- og dukketeaterværksted
Hillerødgade 85 st. h.
2200 København N
Tlf.: 23 29 29 94
Mobil: 23 29 29 94
heks5@yahoo.dk
www.heksenshule.dk

Suppleant, kasserer, WEB Master:

Sune Aske Jørgensen

Thorsagervej 42
3230 Græsted
Tlf.: 48 31 91 17
Mobil: 22 33 39 11
saj@unima.dk

Suppleant:

Anne Nøjgaard

Teatret Lampe
Nørrebrogade 5c, 2.
2200 København N
Tlf. 35 36 19 47 · Fax: 35 36 10 04
mail@teatret-lampe.dk

Suppleant:

Kim Westi

Svanen – Dansk-Tjekkisk Dukketeater
Vesterbro 44, 2.h.
5000 Odense C
Tlf. og fax: 65 91 00 46
Mobil: 40 45 00 46
E-mail: svanendk@hotmail.com

Bilag: E pur si muove

Vedlagt dette Nyhedsbrev er, foruden det seneste News Letter of Unima, en flyer om tidsskriftet "E pur si muove", som vi faktisk synes er så spændende, at det er værd at anbefale. Bladet, der netop er udkommet med nr. 2, udgives på engelsk og er fyldt med spændende artikler og information.

Er du interesseret, vil vi afgive en fælles bestilling, hvorefter du køber det af Dansk Unima. På denne måde nedbringes prisen pr. nr. til omkring 100 kr.

Ønsker du at bestille et eksemplar, skal du blot give besked til os pr. brev eller mail inden den 15. juli. Se adresse øverst på denne side.

Næste nyhedsbrev!

planlægges udsendt **medio oktober 2003**.
Deadline for indsendelse af materiale hertil er:
25. september!

Oplysninger, der ønskes medtaget under **Repertoire Nyt** ønskes tilsendt på mail eller diskette.
Kontakt os for at få tilsendt skema!

Klumme

Hvor er vi på vej hen??

Der har nok aldrig været flere helstøbte forestillinger end på den sidst afholdte Børne- og ungdomsteaterfestival i Kolding.

På trods af, at vi er med blandt de førende på mange udenlandske festivaler, så melder spørgsmålet sig: kan vi blive ved med at opretholde denne høje kvalitet? For aldrig har forskellen mellem de gode og de knap så gode forestillinger været så stor.

Regeringens kulturpolitik har for alvor slået stærkt igennem og delt dansk børne- og ungdomsteater i et A- og et B-hold, hvor overlevelse for den enkelte står øverst på dagsordenen, og hvor lysten til at lege er blevet erstattet af håbet om at sælge. Derfor er risikoen for at vores enestående børne- og dukketeater i løbet af kort tid vil stagnere tilstede - hvis der da ikke overføres flere midler til området og sættes ind med målrettede uddannelses- og efteruddannelsesstilbud.

Lad mig, for at belyse problematikken, begynde med en lille solstrålehistorie:

Vi var med til at sætte dagsordenen på den 12. Internationale UNIMA Østersøfestival, der i år afholdtes i Kaunas i Litauen.

Forhistorien er følgende:

UNIMA's bestyrelse pegede på forestillingen "Solens Land" fra Teater My som det officielle danske bidrag til denne festival.

Da der er tale om en forestilling for de helt små (en i de tidligere østlande ukendt målgruppe) var festivalarrangørerne meget usikre på denne forestilling. Derfor var min spænding om udfaldet stor. Men alt gik godt, og arrangørerne og de andre festivaldeltagere berømmede specielt denne og det svenske teater Abellis forestillinger.

Men hvor mange år endnu kan vi blive ved at være på forkant med den kunstneriske udvikling? Det er jo ingen hemmelighed, at de veksler, vi i dag trækker på, har deres rødder i et helt anden tid, hvor der var betydelig større velvilje overfor det eksperimenterende.

For at belyse den manglende vilje til at satse på eksperimenter, fortæller jeg endnu en historie: H. C. Andersen Fondens 2005 henvendte sig til Dansk UNIMA, med det klare formål at skabe en stor international omrejsende festival, bestående af forestillinger fra de bedste og fremmest teatre fra hele verden.

Fonden gjorde det helt klart, at der skulle være tale om produktioner, der tog deres afsæt i H. C. Andersen og på den baggrund skabte nye kunstværker. Om der så blev arbejdet med dukker, objekter eller ting var ligegyldigt, blot måtte der ikke være tale om lineære genfortællinger af Andersens eventyr.

Vi tog udfordringen op og nedsatte en arbejdsgruppe. Den nåede frem til at endnu en festival på det kendte høje niveau var uinteressant. Målet skulle i stedet være at skabe en superliga, der i årene fremover kunne danne pejlemærker for både et stort bredt publikum og den professionelle teaterverden.

Men naturligvis meldte problemerne sig straks, for hvor var disse forestillinger henne? Havde de kunstnere, vi umiddelbart kunne komme i tanke om, planer om at lave noget over Andersen?

Og hvordan kunne vi overbevise internationale arrangører om det gode ved denne plan?

Derfor konkluderede vi, at det indledende undersøgende og iværksættende arbejde ville være det økonomisk tunge, hvorimod selve afviklingen af den omrejsende festival stort set burde hvile i sig selv.

Dette var baggrunden for ansøgningen til fonden. Og der var tale om et (efter danske forhold) pænt beløb, men samtidig også et enestående projekt, der ville kunne påvirke udviklingen af internationalt dukketeater i mange år fremover.

Som det fremgår af min brug af datid, har vi ikke modtaget noget svar på ansøgningen. Tiden er ved at løbe ud, og denne chance er formodentlig tabt på gulvet. Fondens milde vinde er blæst mere sikre og knap så eksperimenterende steder hen.

Derfor melder spørgsmålet sig, hvilken strategi vi skal lægge, så vi i årene fremover kan blive ved med at opretholde en høj kunstnerisk kvalitet? For hvis vi ikke kan satse på at få midler til at eksperimenterer for, så er der kun en mulighed tilbage, og det er uddannelse.

Her ser det sandelig sort ud, for på trods af en opblomstring af børne- og dukketeatret for 20-30 år siden, specielt i Danmark, så medførte denne opblomstring ikke, at der kom egentlige uddannelser i gang, som det skete i resten af Nord-europa.

Gad vide hvorfor.

Hans Hartvich-Madsen

Uddannelsen i Finland

Refleksioner efter besøg på Turku Polytechnic Arts Academy i Finland.

I april måned besøgte vi Kunstakademiet i Turku i Finland, der huser den finske uddannelse af dukke- og animationsteater-kunstnere.

På uddannelsen, der er fire-årig, stifter eleverne bekendtskab med forskellige genrer og former i det traditionelle, såvel som det moderne dukketeater.

Der gives regelmæssig undervisning i dukkefremstilling og dukkeføring. Desuden gennemføres der projekter med instruktører og professorer fra hele verden, bl. a. Eric Bass (USA), Fabrizio Montecchi (Italien), Arkadiusz Klucznik og Anna Proszkowska (Polen), Aleksander Borok og Andrei Knjazkov (Rusland) og Martin Bridal (England).

Disse workshops, der har en varighed, vekslede fra én til fire uger, inkluderer som oftest både dukkefremstilling, dukkeføring og instruktion.

Endelig har de studerende individuelle opgaver og projekter, og de besøger forskellige dukketeater-festivaler i Finland og andre lande som både deltagere og observatører.

I slutningen af 4. studieår må de studerende gennemføre deres eget, individuelle afgangprojekt - både et skriftligt og et kunstnerisk værk.

At etablere en professionel dukketeaterskole i et land uden synderlig tradition for dukketeater er et meget usædvanligt valg. Ifølge skolens ledere er der i Finland kun 3-4 professionelle dukketeatre (ialt måske 6-8 professionelle udøvere) og et langt mindre teater- og børneteaterudbud end det, vi har i

Danmark. I det hele taget er traditionen for teater og teaterstøtte langt mindre end det danske.

Så det vækker naturlig undren - og fascination! - at opleve skolen og dens meget professionelle arbejde og ambitioner, høre om uddannelsesforløbet og - ikke mindst - at se de 10 afgangsforestillinger.

Når uddannelsen ikke udspringer af et traditionsrigt miljø, og når det eksisterende teatermiljø umuligt kan opsuge så mange færdig-uddannede, hvad er det så, der får en by på størrelse med Århus til at etablere en sådan uddannelse med optagelse af 10-16 elever hvert andet år?

Jo, det må jo være det, at man ønsker at skabe en grobund for denne teaterform, ja, at man ønsker en eksplosiv udvikling af denne kunstart.

Man ønsker at flere skal udøve kunstarten, og at flere og nye teatre opstår.

Og det er jo en vidunderlig vision.

Tænk at man kan tænke sådan!

Tænk om man her i Danmark kunne finde på at tænke sådan!

Voldsomt inspireret bliver man, af et sådant pulserende og frodigt miljø - tænk om der herhjemme fandtes et sådant sted: en vugge for professionelle dukkeførere og animatorer, der så samtidig bliver til et eksperimentarium for udvikling af ny dukke- og animationsteaterkunst.

Hvor har vi dog brug for det.

Vi ser jo skønne ideer i forestilling efter forestilling og dukkernes medvirken i danske forestillinger er jo i stærk vækst, men ofte tænker man: hvad kunne det ikke drives til, hvis der var mere faglig ballast og erfaring bag.

Men indtil vi når så langt - hvilket vi forhåbentligt gør - må vi jo glæde os over at der i hvert fald findes ét uddannelsessted i Skandinavien, der uddanner dukkeførere og giver nyt blod til dukke- og animationsteatret.

Og så må vi jo tage op og kigge på dem.

Og hente nogle af dem hened.

Og der er virkelig talent at hente!

Vi så 10 forestillinger, 10 afgangsprojekter, der var vidt forskellige, i indhold, i fortællestil, i form og udtryk.

Vi så et meget varieret udvalg af dukketyper og af forestillinger.

Der var handske-dukker, stang-dukker, marot-dukker, skumgummi-dukker, animerede objekter etc. etc.

Der var ikke nogen deciderede traditionelle forestillinger, men en del traditionelle dukketyper, der spillede sammen med dukkeføreren, scenografien eller andre typer dukker i et uvant samspil.

I alle de forestillinger, vi så, var der elementer af stor risiko for de udøvende. Alle havde vilje og styrke til at lade sig udfordre, til at søge nye og ukendte veje.

Men udfordringen lå nu også i selve opgaven.

Opgaven var en instruktionsopgave. Den første, eleverne havde haft.

Men meget mere end det. Hver studerende skulle desuden selv skabe sin forestilling udfra en fortælling, en ide eller en selvskrevet historie. De måtte selv vælge forestillingens fortællestil og univers, dukketype, scenografi, musik m.m.

Til at udføre opgaven rådede de over et antal spillere og dukkeførere fra 2.års-holdet.

Ganske få af de studerende havde valgt at alliere sig med en designer, en dukkemager eller en scenograf, men de allerfleste havde valgt at skrive og fremstille alt på egen hånd.

Som sagt kom der mange skønne, skæve og rørende ideer ud af denne proces.

Og et, for mig, stort plus var at forestillingerne alle var så personlige. Instruktører og skuespillere/ dukkeførere gav virkelig af sig selv, både i temaerne/fortællingerne og i udøvelsen.

Det er en stor kvalitet at skolen har formået at opmuntre de studerende til i den grad at søge og udvikle deres egne personlige udtryk og kvaliteter.

Vi havde inspirerende samtaler med skolens ledere, Ari Ahlholm og Anna Ivanova, samt censor Marek Wazkiel, der foruden at være leder af en dukketeaterskole i Polen også er formand for Unima's Uddannelseskommision.

Af disse samtaler fremgik det, at ikke blot de studerende har lært meget gennem de fire år på skolen. Også skolens ledere/lærere har i høj grad været på skolebænken.

Det afgående hold er det første hold færdige studerende fra skolen i den form, uddannelsen har nu.

Holdet før det var et selvstændigt projekt, ledet af Michael Meschke, hvorefter uddannelsen altså blev etableret på Turku Arts Academy med Ari Ahlholm, der var elev på det første hold, som leder. Midtvejs kom Anna Ivanova, der har gennemgået 6 års uddannelse i Rusland, til.

Således har stort set alt været nyt, for både elever og lærere. Der var ikke en tradition at forholde sig til, ikke en basis at bygge videre på. Alt var første gang.

Det har angiveligt været ganske kaotisk og vanskeligt, men - kan man mærke - også stimulerende, energifyldt og modnende.

Dette afspejler sig i mødet med de unge mennesker, der tydeligt er modnet i denne forsmag på den kunstneriske skabens vekslen mellem kaos og orden.

Man fornemmer klart på Ari og Anna, at der er gjort mange erfaringer, som det næste hold studerende, der nu er to år henne i deres uddannelse, høster af. Først og fremmest er der en bedre og stærkere struktur på uddannelsen, mere præcis målrettethed, og en bedre overordnet planlægning.

Således har 2.-årseleverne allerede nu arbejdet med instruktions-opgaver, i modsætning til det afgående hold, der fik denne opgave som deres sidste.

Et hjertesuk er der dog: Skolen har brug for flere fagtimer. I øjeblikket sætter økonomien en for snæver grænse for udbuddet af faglærere.

Lederne af skolen vil gerne kunne tilbyde et meget større og langt mere varieret udbud af undervisning indenfor de forskellige discipliner som dukkefremstilling, scenografi og dukkeføring og animation.

Vi håber meget, at dette ønske kan efterkommes i fremtiden.

Der er så meget potentiale i uddannelsen og i eleverne allerede nu, og man bliver helt svimmel over at tænke på, hvad de kunne drive det til, hvis man øgede ressourcerne. Det kunne virkelig blive et kraftcenter.

Et nærliggende spørgsmål for os, var, hvorvidt det er muligt at søge optagelse på skolen som udlænding.

Anna svarede, at det sandsynligvis i fremtiden vil være nødvendigt at tage elever fra andre lande. Og at man da også er meget interesseret i det.

Som situationen er p.t. er det jo det eneste sted i Skandinavien, man kan uddanne sig som dukkefører. Og vi kan så absolut anbefale, at man ser i den retning, hvis man ønsker en sådan uddannelse.

Ja, det er svært at skjule sin begejstring – og hvorfor i alverden skulle man også det.

På os virker det som om at netop her, på denne skole, findes muligheden for at skabe den tidssvarende uddannelse indenfor vores område, som vi har længtes efter.

Vi ser frem til at vende tilbage om 2 år for at opleve de nuværende 2.-års-elever præsentere deres afgangsprojekter.

Den forsmag, vi fik på deres kunnen som dukkeførere i de forestillinger, vi så, var meget lovende.

Endelig glæder vi os over at indlede et samarbejde med to af de færdig-uddannede dukkeførere fra skolen, Lars Wiingaard og Hanna Heinonen, som i næste sæson rejser til Danmark for at medvirke i vores næste forestilling, et samarbejde, vi glæder os meget til.

*Bjarne Sandborg
Mariann Aagaard*

Teater Refleksion

Yderligere oplysninger om akademiet kan findes på hjemmesiden:

www.taideakatemia.turkuamk.fi

Baltic Sea-Festival i Lithuania

Lithuania betyder Litauen, Baltic Sea er Østersøen. I de tilgrænsende lande er man nu for tolvte gang blevet enige om at afholde festival med forestillinger fra hvert land og med invitationer til UNIMA-centrene i de respektive lande.

Hans Hartvich og undertegnede drog af sted, begge som internationale rådsmedlemmer og medlemmer af uddannelsesudvalg. Hans H. desuden i egenskab af formand og som én af igangsætterne af et pilotprojekt om efteruddannelse i det Baltiske område.

Festivalen spændte over fem dage og fandt sted i Kaunas, Litauens største by næst efter hovedstaden Vilnius.

Festivalen var tilpas m.h.t. omfang og desuden velorganiseret.

I alt deltog fem litauiske teatre og ti fra det øvrige Baltikum. Mange sprog kom i spil, og som dansk tilskuer havde man stort set kun forestillingens til engelsk oversatte titel at holde sig til.

Forestillingerne henvendte sig både til børn og voksne og var både stilmæssigt og kvalitetsmæssigt vidt forskellige.

Nogle spredte indtryk herfra skal omtales i det følgende. Som bekendt bringer dette blad ikke egentlige anmeldelser.

Den første dag kunne man se en decideret voksenforestilling fra det polske **The Bialystok**

Puppet Theatre: "Long Live Punch!", en kabaretagtig forestilling med både skuespillere og klassiske Punch-figurer, hvis relationer det undertiden kunne være ret vanskeligt at holde rede på. Selvom spillet var både polskt og ordrigt var der ingen tvivl om at denne Punch-forestilling var både saftig, satirisk og havde noget på hjerte om politiske aktualiteter – og om livet og døden. Heltens slutreplik lød i oversættelse:

"Our world is a farce, and a farce is our world. Therefore, start living before the death catches you".

Dette var budskabet, og herefter kunne vi så vælge at bruge dagen i det varme solskin eller bevæge os direkte ind i den næste mørke teatersal!

Fra samme polske by, Bialystok, kom et par interessante eksempler på afgangspgaver, Masters, fra akademiet.

Bl.a. viste tre studerende en fiks og humoristisk mediemæssigt eksperimenterende forestilling med en blanding af realistiske billeder af de agerende og utopiske tegneserieagtige papfigurer af de samme agerende – figurer som affotograferinger på pap, bevægelige efter sprællemands-princippet.

En performance i ord og billeder i fin og ironisk samvirken.

Med afsæt i det helt hverdagslige fremstilles en persons drømme og forestillinger i forskellige slags kasser og indramninger. Et spil fyldt med overraskelse og smittende energi.

En anden afgangspgave hed: "**Icarus the Fall**" og kom fra Ernst Busch's teaterskole, Berlin.

Florin Feisel, som er enespiller/skuespiller i denne avantgarde-performance, har en fortid i gadeteater. Erfaringen herfra fornemmes i forestillingen, hvor han med en utrolig atletisk ageren – med krop, gigant-maske og en lille kommenterende fingerfigur – under hele spillet bevæger sig rundt i en besynderlig maskine, som samtidig er en grotesk og steril scene i scenen. En syntese af dans, skuespil og animation af figurer.

Med udgangspunkt i Ikaros-myten opstår en stærk og voldsomt aktuel fantasi over engel og maskine.

Fra Hviderusland og Rusland kommer eksperimenterende forestillinger, hvor kulturforskellene virkelig mærkes.

Hviderusland sender fra **Gardin Region Puppet Theatre**, Belarus "**The poem without words**".

Det er velgørende at slippe for alle de uforståelige ord og i stedet koncentrere sig om en fremmed billedverden i grænselandet mellem fabler, erindringsbilleder og drømmelandskaber. Der arbejdes i mange planer og niveauer, scenen er foranderlig og delvis gennemtrængelig. Der åbner sig uforudsigelige veje, der fører tilskueren tilbage til fortiden eller til underbevidstheden.

En scenografisk overraskelse.

"**Tomorrow begins with Yesterday**" kommer fra **The Moscow Mytishchi Puppet Theatre**.

Det er en stor og betydningsladet forestilling. Man fristes til at kalde den ambitiøs, hvilket i denne sammenhæng næppe kan være noget skældsord, når helheden samtidig er så kompetent.

Et kulturlandskab med mange elementer foldes ud for tilskueren. I en lang vekslen mellem grafisk computeranimation og korporlig figuranimation fortælles historier, der snart er små bitte, komiske billeder og snart tolker stor politisk indignation over magthavernes og krigens undertrykkelse og vold.

Man kan føle sig meget lille, når man som her oplever at stå som tilskuer og æstetisk vurderende over for noget, som værkets kunstnere selv har et meget nært og personligt forhold til.

Jeg kunne ikke lade være at tænke, at valget af denne fremmedartede forestilling var stærkt og modigt. I disse meget iscenesatte, baltiske kulturudvekslings-dage var det en fremstilling, som ville noget og som rykkede.

Vi bliver mindet om at vi er i et område, der har helt andre problemer at slås med og helt andre erfaringer at bygge på. Ind imellem svingede det på tværs af Østersøen, trods svælget mellem deres og vores sprog og baggrund.

Og der var naturligvis forestillinger fra Estland, Letland og Litauen.

Den sidste dag var helliget to litauiske forestillinger. Den første er fra **Vilnius Old Town Theatre**, der spillede **"A Green Gosling Theatre"**, en meget skæg, velkomponeret, satirisk forestilling med åben føring af skyggefigurer bag og ved siden af en skærm, der var anbragt midt på scenen sammen med et helt "musikalsk apparat" med et væld af instrumenter og lydmuligheder. Skingrende morsomt var det ind imellem, når de mange småspil og parodier blev afviklet af de fem spillere under sang, skrig, dialog eller

Slutforestillingen var en sær oplevelse - ikke mindst for en dansker: en jubilæumsforestilling, i form af en stor opsætning, som markerede 45 års aktiviteter for **Kaunas State Puppet Theatre**.

Titlen var **"The Theatre of Crown's Tales"** med undertitlen: **"Improvisation of two parts after Hans Christian Andersen's fairy-tales"**.

Her fik vi "Hyrdinden og Skorstensfejeren" og "Den standhaftige Tinsoldat" for fuld og dekorativ udblæsning. Illustrationer af mere eller mindre autentiske eller genkendelige eventyrfigurer, som blev animeret, nej, ført af Jenny Lind, hendes kavalier og af H.C.Andersen selv!!

Nej, det var for meget, godt at det hed en improvisation, men en beåndet eller animeret improvisation var det ikke. Synd, for der var ikke blevet sparet på anstrengelserne eller udstyret.

Endelig skal nævnes at der var tre forestillinger fra Skandinavien.

"How about Hans og Grethe", en finsk eventyr-forestilling på finsk, var skabt i et samarbejde mellem **The Green Apple** og **Mukamas**.

Og så var der den svenske **"A fairy tale sparrow"** fra **Abellis Magiske Theater**.

Den tog afsæt i et japansk eventyr og blev spillet i en raffineret japansk inspireret Bunraku-stil i en intim og tæt pakket bus. De forfinede animationsfigurer var skabt af Thomas Lundqvist. Forestillingen fik tildelt førsteprisen af en jury, bestående af litauiske børn. Herhjemme kan man glæde sig til at se forestillingen i Silkeborg til efteråret.

Fra Danmark kom **"Solens land"** fra **Teater My** i Århus. Forestillingen og hermed Mette Rosleffs spil fik en fin modtagelse både fra det babypublikum (halvandet til fire år), som den henvendte sig til - og fra deres medfølgende voksne, hvoraf nogle tydeligvis var overraskede over dette lille, enkle og poetiske stykke teater for de allermindste.

Atmosfæren omkring den var god og den blev diskuteret i forskellige sammenhænge.

Vi har således grund til at være tilfredse med den danske repræsentation.

Professor Marek Waszkiel, Warszawa, holdt **foredrag om uddannelser**, som de finder sted forskellige steder i verden under vidt forskellige betingelser.

Han omtalte fordele og ulemper ved uddannelserne og gik nærmere ind i at karakterisere tre grundlæggende typer:

- **Mesterlæren**, som ofte praktiseres i Asien.

- Den udbredte praksis i Europa, som består i den **oplæring**, man får ved at følge en teatergruppe for lidt efter lidt at få betroet selvstændige opgaver.

- En **akademisk teateruddannelse** i tilknytning til f.eks. et universitet, en highschool eller anden kunst-institution. Her afsluttes med teori og praksis med eksamen, Master eller Diplom, hvilket muliggør mere klare mål og mere ensartede uddannelses-betingelser.

Disse uddannelser kendes især fra Sydeuropa, det tidligere Østeuropa og Amerika.

Den sidste dag var der diskussion om og vurdering af forestillingerne, ledet af Marek Waszkiel.

Her talte han med afsæt i den magi, som kan og bør formidles i en forestilling og nævnte eksempler herpå (først en fin omtale af den danske forestilling med dens klarhed, enkelhed og konsekvens!). Senere gik han ind på en forestillings stil og formsprog og nævnte også en række principielt forskellige eksempler.

Der blev ikke talt ned om nogen forestilling, men mangfoldigheden af de forskellige baltiske udtryksformer blev fremhævet. Hvorefter graden af animation blev betegnet som altafgørende.

"Objektet eller figuren skal animeres, levendegøres, som en musiker beliver sit instrument", sagde Waszkiel.

Herefter blev et par af teatrenes instruktører opfordret til at udtale sig om deres tanker vedr. deres respektive opsætninger, hvorefter ordet var frit.

Dvs. helt "frit" føltes det ikke i dette sproglige virvar. Selvom der var simultan tolkning fra henholdsvis russisk, litauisk og engelsk, gik kommunikationen naturligt nok noget langsomt og tungt. Men vigtigt og givende at den overhovedet finder sted!

Udover festival-programmet og de nævnte oplæg og diskussioner var der en enkelt workshop. Og der var arrangeret bytur, museumsbesøg, maskeparade, modtagelse på rådhuset, udendørs-koncert, teaterklub og farewell-party.

De tidligere baltiske festivals er blevet afholdt i Sverige, Danmark, Estland, Polen, Letland.

Spørgsmålet er så om og hvor den næste skal finde sted. Det spørgsmål blev livligt diskuteret på et UNIMA-møde, som blev afholdt en af de sidste dage.

Alle var stemt for en fortsættelse, men ansvaret for arbejdet og for økonomien var det naturligt nok svært at påtage sig helt og fuldt - her og nu.

Dog havde Finland allerede meldt sig som sandsynlig festival-arrangør om et år eller to. Et endeligt svar kan dog først gives i august.

Herefter meddelte den danske formand, at Danmark vil tage festival-opgaven på sig i maj 2006 efter Danmarks forhåbentlig veloverståede H. C. Andersen-festivitas!

Ida Hamre

Det er aldrig for sent

- eller historien om et møde med en ungdommelig gammel dukkespiller.

I juli 2002 var jeg i Thailand med Performance-gruppen "Mediet og Masken" med maske- og dukkeforestillingen "Krystallet hævner".

Vi var på en stor dukketeaterfestival, arrangeret af Asia Europe Foundation (ASEF). På festivalen optrådte den japanske Bunraku-gruppe Hitomi-za. De dansede med to Bunraku-dukker, og det var en meget smuk og kraftfuld dans.

Jeg fik mulighed for at tale med deres leder, Yoshiko Murakami, gennem en tolk, og jeg spurgte om det var muligt at komme til Japan og lære denne specielle dans, en dans til frugtbarhedens pris.

Hun smilede og gjorde en håndbevægelse og sagde, "Så skal jeg slå dig med stikken".

Min første dag på Hitomi-za.

Mange e-mails, mange misforståelser og mange måneder senere står jeg i Tokyo og er på vej ud til mit første besøg på Hitomi-za i Kawasaki.

Jeg går ud i menneskemylderet fra det store Aoyamateater i Shibuya, hvor jeg sidder i den komité, der skal arrangere en International Dukketeaterfestival i august 2004. Med hurtigtoget når jeg ud til stationen Hitoshi, hvor der er mange småbutikker og bygninger nede i øjenhøjde. En taxi baner sig vej i de smalle gader og veje, og vi når teatret, der ligger ved en halvtom kanal. Der er lukket. "Åh, nej tænker jeg", jeg er taget derud for at se teatret, hvor jeg skal vende tilbage 2 uger senere og arbejde i 2 uger.

Jeg går rundt om bygningerne og finder til sidst en trappe, hvor jeg møder en kvinde. "Kom med!", siger hun, og vi går over i et lager/øverum. Skoene kommer af, og jeg får et par grønne sutsko; jeg bliver vist rundt, og nu vrimler det med folk alle steder, gamle og unge, talende og døve, og alle taler kun japansk. Nu kommer Hanako, en ung pige, som jeg har skrevet e-mail med, hun har en japansk-engelsk ordbog med overalt.

Jeg skal se en prøve på et Bunraku-stykke. Jeg er heldig – det er ikke så tit de opfører det. Scenografien bliver slæbt frem, de store transportkasser bliver brugt til sceneopbygning, de er vant til at rejse langt, også med fly, alt kan pakkes sammen i to kasser og foldes ud. Dukketroppene kommer frem fra nogle kasser, håret på dukkerne bliver ordnet, snorene til hovedet afpasset i længden til dagens spillere. Nu står scenografien parat, dukkeførerne dukker op, iklæder sig kimonoer med bærebæltet til de halv store dukker. Det skal sidde stramt.

Inden prøven begynder, er vi lige nede i kælderregionen, hvor syersker og håndværkere af alle mulige slags er sammen med det største rod, gamle prøver, mærkelige rekvisitter i stabler og skuffer. Jamen jøsses! Og så klager vi over forholdene derhjemme.

Teatret ligger i Tokyoregionen, men alligevel. Dette hus vrimler med folk – der er mindst 40 tilknyttet – men mange var ude på turné.

Prøven begynder, det er svært at komme i gang for de to dukkeførere - at få de rigtige sving, standsninger og blikretninger med dukken. Sangen og musikken kører bare videre, selvom der sker små

tekniske uheld undervejs. De kan hele stykket, det skal bare øves op.

De har hele rytmen at bygge op fra. Hver bevægelse svarer til en musikfigur. De kender den gamle kærlighedshistorie ud og ind. De gamle kvinder, der er medhjælpere på scenen, har selv spillet den, da de var unge.

Det er helt klart meget hårdt, sveden driver dem ned af ansigtet. Udover at kunne spille, skal man også fortolke den med sit eget udtryk.

Lige da de er færdige med den første gennemspilning diskuterer de livligt og går straks i gang med den anden gennemspilning, og nu er rytmen der, og jeg, der sidder 2 meter fra spillerne, lever helt med i historien.

Dette var min første dag på Hitomi-za.

Dondoro

Samme dag tog jeg ud til Dondoro Teatret i bjergene, hvor jeg 5 år tidligere havde boet 2 måneder og lært at lave masker og dukker af mesteren Hoichi Okamoto.

Denne gang var jeg der kun en uge, og fik mulighed for at arbejde med nogle af hans mange masker og dukker.

Hos opholdet hos Hoichi Okamoto blev der lejlighed til at se nogle af hans nyeste arbejder med maske og dukkespillere.

Ligeledes blev der lejlighed til at diskutere et fortsat samarbejde. Hoichi Okamoto lavede i september 2002 et nordisk kursus på Odsherred Teaterskole og vil meget gerne fortsætte arbejdet. Han har stillet forslag om et dukke- og maske-kursus, hvor det vil være muligt at få vejledning i mindre individuelle performancestykker.

Det vil være dejligt om I vil melde tilbage, om der er interesse for sådant et kursus!

Musubi-za

Efter besøget i de japanske alper havde jeg mulighed for at være tre dage hos Musubi-za i millionbyen Nagoya.

På de tre dage, jeg var der, nåede jeg at se 7 teaterstykker med dukker, enten som prøve eller på teatrene rundt omkring Nagoya.

I denne gruppe var der også ca. 40 mennesker, og der var et godt fælles åndedræt (en beskrivelse af Misubi-za fra Fingers Players i Singapore, som faktisk vakte min interesse).

Der var en utrolig stor interesse for at diskutere med en dansker, selvom ordforrådet bestod af engelske og japanske brokker.

De bor i en forstad til Nagoya, har mange unge folk og har en vilje til at diskutere og udvikle stykkerne i fællesskab. Og så kan de flytte sig selv og dukkerne på en scene, så man kan blive godt misundelig over det grundlag, de har i de gamle traditioner for dukkespil.

Sambaso

Jeg kom tilbage til Hitomi-za og fik individuel træning af Yosiko Murakami hver formiddag. Hun gik hurtigt frem med trinene, og nu er japansk musik og grundtrin ikke ligefrem min børnelærdom, og det tog nogle gange lidt længere tid for mig at lære det, end hun synes det skulle.

Og så slog hun med "stikken" (hånden) og haglede mig igennem på japansk. "Hvad?" tænkte jeg, "Hvorfor gør hun det?"

Nu var det ikke hele tiden jeg fik skæld ud, for faktisk gik det rigtig godt med at lære nogle af

trinene til Sambaso, selvom det var tungt at bære dukken samtidig med at lave bevægelserne. Jeg spurgte en scenograf, "hvorfor slår man folk?" og hun sagde: "Det er jeg også blevet af min lærer, det er fordi kroppen husker, og det gør hovedet ikke".

Og dét har jeg så grundet lidt over. Yosiko Murakami er 72 år, og som hun selv sagde: "Det er aldrig for sent!" Hun gik selv til viftedans og var lige begyndt at lære engelsk.

Jeg var i Japan i 3½ uge og fik mulighed til at se 16 maske- og dukkeforestillinger, og specielt fik jeg mulighed for at diskutere historierne, der lå bag stykkerne.

Jeg trænede med japanske dukkeførere, boede i teaterkollektiv i 2 uger, lyttede og talte meget lidt, hørte bambusmusik i de store skove, frøs ved det lille ildsted i mesterens hytte, gik lange ture i de japanske alper og fik nye historier og mange, mange smil med hjem.

Pia Gredal

Nye produktioner efter Japan turen:

(Begge færdige til Images of Asia i august og september 2003).

"Den dag da solen og månen blev hjemme", en kinesisk billedfortælling med originale kinesiske dukker for de 3-7 årige.

Musiker: Lisbeth Øster Müller

Maler og historiefortæller: Pia Gredal

"Wildkattens restaurant og andre japanske historier".

Musiker: Dan Selchau

Historiefortæller: Pia Gredal

Beretning fra workshop med Albrecht Roser

Som medlem af Dansk UNIMA's Groupcare får jeg løbende oplysninger om spændende aktiviteter rundt om i verden.

For nogle måneder siden fik jeg besked om et 3-ugers sommer-seminar på University of Connecticut i USA om dukke-konstruktion, -maling og meget mere.

Desværre oversteg prisen for kurset mit budget. Men ved nærmere granskning af programmet, opdagede jeg, at kursugiverne var fra Tyskland.

Hvorfor så rejse til USA for at lære fra Europæere? Så gik jeg på Internettet for at lære mere om dem, og se, om der var mulighed for at studere hos dem. Stor var min glæde, da jeg opdagede Albrecht Rosers "Easter Academy – The Belly Dancer" (Påske akademi – Mavedanseren).

Kursus var genialt bygget op: over konstruktion af en enkelt marionet-dukke – mavedanseren – som er baseret på kuglens fuldkommenhed og anonymitet.

En udtømmende beskrivelse af kursus og folk bag findes på nettet (www.albrechtrosers.de/00030.html) - blot søg "**Albrecht Roser**", så finder man et væld af websteder om en mand med 50 års erfaring i dukkekunst, som har rejst verden rundt med klovnen Gustaf og kompagni.

Kurset var en 6-dages workshop, hvor teori og praksis kombineredes.

Resultatet blev en meget spændende og meget bevægelig marionet. Men ikke nok med det: Man fik også mulighed for at arbejde i en dukkemagers Aladdins hule og for at møde et par, som har viet deres liv til dukkens kunst.

Albrecht Roser er en mand på snart 81 år, men hvis energi og karisma kunne misundes af enhver, der er blot halvt så gammel. Han øjne stråler, når han taler om Gustav og de mange andre dukker, som er i hans ensemble. Da vi øvede os med de meget enkle tørklædedukker – også en af hans opfindelser – sagde han til mig, det var "a pleasure" – en fornøjelse – hver gang han tog en dukke ned og arbejdede med den.

Og da jeg arbejdede på min dukkes hoved kunne han mærke min begejstring for materialet (Hoveder til mine egne dukker er modelleret i et plastelineagtigt materiale – har aldrig turde skære hoveder i træ).

Der fik jeg at vide, hvordan nye materialer og teknikker tændte ham og fik ham til at udforske disse dage og nætter – hans nysgerrighed var grænseløs.

I disse tider, hvor ligegyldighed synes at regere, er det befriende og livsbekræftende at møde én med så stor erfaring og med begejstring, nysgerrighed og passion i behold.

Vi var 12 på holdet. Mange flere ønskede at deltage – der var en venteliste.

Kurset foregik på Professor Rosers værksted (Han er professor på Stuttgarts Universitet i Teaterkunst). Værkstedet var bygget i 1963, som filmstudie til hans mange dukkefilm.

Nu hænger der masker og dukker fra loftet, stolper og reolerne, som vidner om halvtreds års produktion.

Og hemmeligheder er der ingen af. Fra starten fik jeg lov til at fotografere alt, hvad jeg havde lyst til. I de seks dage kurset varede, var der daglig nye indtryk og nye dukker eller masker, man fik øje på.

Jeg var en af de 4 deltagere, som fik mulighed for at bo på studiet i en tilstødende lejlighed. Det var den rene luksus at kunne arbejde så sent ud på natten, man havde lyst til, falde søvndrukken i seng og stå op og gå videre med sit arbejde.

Vi var omringet af skov og landbrug. Ingen telefon til at forstyrre. Fuglesang hilste os goddag og forårets første anemoner blomstrede i denne uge før Påske.

Man behøver ikke at fortælle, vi alle sammen arbejdede flittigt. Men spise skulle man også. Hver dag var frokosten tilberedt af nogle af kursisterne. Gongong'en blev slået, da vi skulle sætte os rundt om bordet til en times fællesspisning og diskussion. Nogle emner var dukketeater i går, i dag og i fremtiden.

Albrecht kunne finde på at understrege samtalen ved at tage en af dukkerne fra reolen og agere med den og Ingrid.

Disse stunder sluttede ofte med applaus fra de tilstedeværende – da vi var klar over, at vi var sammen med en stor kunstner.

Klokken fem om eftermiddagen blev der serveret kaffe og kage. Derefter trak vores lærer sig tilbage og vi havde aftenen til os selv og dukkerne.

En aften var til videofremvisning. Jeg fik mulighed for at vise min dukkefilm "Den fantastiske Blomsterbutik" og Albrecht viste os klip fra dukkefilm han har lavet: "Den stærke Vanja", baseret på et russisk eventyr og befolket af skønne pindedukker, "TeleMekkel", en serie af 17 dukkefilm for TV, og en pragtfuld "Nattergalen", lavet for TV i 1993, baseret på H. C. Andersens eventyr. Der er her tale om en stor multikunstner.

Da dukken var bygget, samlet og hang i sine snore, skulle den males. Vi skulle første kombinere stoffer til kostumet og derefter bestemme en passende hudfarve.

Her var det Ingrid Höfer, Rosers partner og livsledsagerske siden 1969, som underviste. Hun er mester i masker og maling. Hendes maleteknik minder meget om punktilisme fra impressionisterne. Under hendes vejledning blev min dukkes hud levende – man kunne næsten ane blodårer nedenunder. Hænder blev betragtet som en del af masken og skulle males derefter. Ansigtet blev malet til sidst, hvorefter den blev klædt på til fest. Og så skulle der danses! Og danse kan de!

Jeg kom hjem med min dejlige danserinde. Fantastisk, hvordan 12 mennesker bygger den samme konstruktion, men alligevel præsterer 12 vidt forskellige dukker!

Men mere end dukken kom jeg hjem med en større viden om dukkekonstruktion og bevægelse og kendskab til to skønne mennesker. Hvis man ikke i forvejen kender til Professor Albrecht Roser og Klovnene Gustaf, vil jeg varmt anbefale at gå på Internettet og søger. Der kommer mange workshops fremover. Sproget er engelsk og tysk.

Rejs ned til Stuttgart og kom beriget hjem.

De bedste hilsner

Frances Østerfelt, dukkemager

Spiir Produktion

Nyt animationsteater i Århus

Spiir Produktion er et samarbejde mellem sceneinstruktør/dramatiker Majbrit Christensen og dukkefører/dukkemager Hanne Sørensen.

Spiir Produktion arbejder i et krydsfelt mellem animationsteater, installationskunst og billedkunst.

Spiir Produktion fortæller historier i et smukt, kaotisk og til tider grimt univers, der igennem sin modsætningsfyldthed åbner op til en mærkelig verden, der på sin egen skæve måde er lige præcis så sær som vores egen.

Spiir produktion skaber forestillinger i en verden af kulsort humor og lys poetisk skønhed.

I bagagen har vi bl.a to Reumert-nomineringer hos Teater Refleksion for forestillingerne Arthur og englen (1999) og Prinsen og tjeneren (2001)

Vores første forestilling "**Lille spiir**" har premiere i April 2004.

"Lille Spiir" er en animations- og objektforestilling om at finde hjem.

Om at finde sin plads i verden.

Ikke bare en plads - sin særlige plads!

.....Ved siden af alle de andre særlige.

Forestillingen er støttet af Statens Teaterråd.

Spiir Produktion tilbyder også work-shops i animations-teater.

Majbrit Christensen, Hanne Sørensen

CaraVAnen

Ny International festival

17. -24. august 2003 i Vestsjællands Amt

En ny, international børneteaterfestival, The CaraVAn, er på vej til at se dagens lys.

Festivalen tilrettelægges af Det Regionale Teaterråd i Vestsjællands Amt i samarbejde med Dansk ASSITEJ.

Festivalen modtager økonomisk støtte fra Vestsjællands Amt og Kulturministeriets Provincespulje.

Regionale samarbejdspartnere er: Holbæk Egnsteater, Odsherred Teater, Teatret Fair Play, Teatret Blå Fugl, Teatret Vandrefalken og Odsherred Teaterskole.

Festivalområdet er større end på de festivaler, vi traditionelt kender til, idet hele Vestsjællands amt er involveret, men med centraler i Nykøbing og Holbæk.

I løbet af festivalen bliver "karavaner" sendt ud i amtet. En karavane er en 1½-dags aktivitet bestående af 1-2 udendørs forestillinger, 4-6 "normale" forestillinger samt evt. andre aktiviteter i samarbejde med f.eks. de lokale biblioteker.

Regionale forestillinger:

Holbæk Egnsteater: "Det bliver sagt" (fra 15 år)

Odsherred Teater: "Hane Hop" (8-11 år)

Teatret Fair Play: "For Guds skyld" (fra 10 år)

Teatret Blå Fugl: "Julie" (fra 13 år)

Vandrefalken: "Bedstefars fødselsdagsgave" (8-11 år)

Øvrige danske forestillinger:

Randers Egnsteater: "Pip" (gadeforestilling)

Batida: "Overture" (gadeforestilling)

Teatret Artibus: "Arme Anton" (8-12 år)

Nørregaards Teater/Corona Danseteater: "Ved daggy" (fra 12 år)

Teater 2 Tusind: "Lille Claus og Store Claus" (6-11 år)

Internationale forestillinger:

Waidspeicher Puppentheater (Tyskland): "Queen of Colours" (fra 4 år)

Theater Sgaramusch (Schweiz): "Snowwhite" (fra 8 år)

Catrin Störmer (Schweiz): "Lenchen's secret" (fra 7 år)

Amani People's Theatre (Kenya): "Majitu" (fra 10 år)

Zebra dans (Sverige): "The Ocean is Blue" (5-9 år)

NIE (Norge, England, Tjekkiet, Polen): "My long Journey Home" (fra 13 år)

Sirkus Vampyr (Norge): "Sirkus Vampyr" (fra 12 år)

Keistuoliu Teatras (Litauen): "Rule no. 1" (fra 12 år)

Rang Vidushak (Indien): "Tales of Afanti" (gadeforestilling)

Foredrag, seminarer, workshops m.v.:

Workshop: "The Clown on Stage" v/Alex Byrne (NIE)

Seminar/rundbordsamtale: "Cultural needs of children with focus on regions suffering from political and/or social crises" samt flere endnu ikke besluttede arrangementer.

Det endelige festivalprogram er udkommet på tryk og kan rekvireres hos:

The CaraVAN

International Children's Theatre

c/o Teatret Fair Play

Borchsvej 3

4300 Holbæk

Tlf. Info: 70 10 42 43

Tlf. Billetsalg: 70 10 42 42

E-mail: fairplay@fairplay.dk

Website: www.caravanen.dk

Festival i Charleville

Internationale Dukketeaterfestival i Charleville-Mézières - 19 -29. september 2003

For 13. gang omdannes Charleville-Mézières i Frankrig til en kæmpemæssig dukketeaterbegivenhed.

Festivalen, der blev grundlagt i 1961, er organiseret af organisationen "Les Petits Comédiens de Chiffons" og er siden blevet et traditionsrigt og værdifuldt mødested for dukketeatermiljøet.

Hvert tredje år mødes mere end 250 kompagnier fra de fem kontinenter i Charleville-Mézières for at præsentere deres arbejde for mere end 100.000 tilskuere.

Handskedukker, stangdukker, trådmariionetter, skyggedukker, alle typer af dukketeater er repræsenteret.

Ifølge festival-komiteén vil festivalen i år være meget præget af det franske sprog. En stor del af de 450 opførelser i hovedprogrammet præsenteres af grupper fra fransk-talende lande i Afrika, Asien, Amerika og Europa.

Endvidere vil der være en del forestillinger på fransk fra ikke-fransk-talende lande.

Foruden hovedprogrammet arrangeres en stor "OFF-festival". Forestillingerne på denne festival er gratis for festival-deltagere, men det anbefales alligevel at sikre sig billetter senest dagen før.

Foruden forestillingerne i de to festival-programmer vil der være en lang række gadeteaterforestillinger.

Der bliver endvidere afholdt forskellige udstillinger og møder. Blandt andet afholdes symposierne: "Dukker og terapi" og "Dukker og eventyr".

Endelig afholdes Det 7. Internationale Marked for Kunstbøger i festival-perioden. Man vil her kunne finde spændende udgivelser indenfor alle områder: teater, dukker, dans, cirkus, mime etc.

Yderligere information om festivalen:

Festival Mondial des Théâtres de Marionnettes

BP 249

08103 Charleville-Mézières

Cedex

Frankrig

På hjemmesiden: www.marionette.com kan du finde uddybende information om festivalen.

På hjemmesiden: <http://micgambetta.com> kan du finde uddybende information om OFF-festivalen.

Themaa Aktiviteter i Charleville

Amatør-konkurrence/møder

I forbindelse med festivalen i Charleville-Mézières afholder Themaa forskellige aktiviteter.

Vi har modtaget flg., som her bringes i sin fulde og hele, engelske ordlyd:

1) Calling all non-professionals

THEMAA, France's national association of Marionette Theatre and associated arts, the French Centre of the International Marionette Union (UNIMA), is holding an international competition for amateur marionette theatre companies and amateur marionettists in general.

The competition is open to amateur companies and amateur marionettists, scheduled to perform at the "Festival In", or selected for the "Festival Off", or who are able to perform at Charleville-Mézières during the Festival.

Prizes will be awarded by a jury.

* 1st prize is being asked to perform at the International Marionette Biannual at Lille in October 2003.

* 2nd prize is being selected for a course of professional training.

Deadline for informing THEMAA that you wish to compete is the **30th of June 2003**.

2) The basics of manipulation

22 September 2003, 9:30 am to 1 pm.

There is no over-emphasising the universal nature of the marionettist's art. It involves all arts, all techniques, indeed humanity as a whole.

Following an opening discussion organised jointly with the Théâtre Aux Mains Nues (The "Bare Hands Theatre") in Paris, THEMAA hopes to carry the thinking beyond France's borders by seeking the opinions of foreign artists, to find meeting-points and trade teaching methods — all with the marionette in mind.

What are they, and how are they linked to other art forms? And how can they be passed on?

3) "Marionettes Sans Frontières"

23 September 2003, 9:30am to 1pm

Thanks to UNIMA, over the last seventy years the marionette has made huge contributions to bringing people together, East-West in particular.

Times have changed, and it is now the North-South divide that has come to represent global imbalance. It is here that, in all modesty but with determination, the marionettist can contribute much in a whole range of areas, especially in education and prevention.

Both sessions will benefit greatly from the presence of UNIMA centre representatives. Representatives planning to come to the World Festival are therefore asked kindly to inform THEMAA by the 30th of June 2003.

Horsens Børneteaterfestival

Horsens Børneteaterfestival afholdes i år fra den 19. – 21. september.

For den dukke- og animationsteaterinteresserede vil der være relevante forestillinger fra flg. teatre: Barkentins Teater, Det Lille Turnéteater, Det Lille Verdens Teater, Dukketeatret Svantevit, Gruppe 38,

Jytte Abildstrøms Teater, Musikteatret Undergrunden, Nørregaards Teater, Randers Egnsteater, Teater 83, Teater Konkylje, Teater Refleksion, Teater Rio Rose, Teatret (Hans Rønne), Teatret Lampe, Limfjordsteatret og Teatret på Hjul.

Program er udkommet og kan rekvireres ved henvendelse til:

Tlf.: 70 11 14 11

Information om festivalen kan også findes på:
www.boerneteteaterfestival.horsens.dk

Festival of Wonder:

Silkeborg Internationale Dukketeaterfestival 2003 - 13 -16. november 2003

Kontraster!

Et møde mellem eksperiment og tradition.

Dette er temaet for den kommende dukketeaterfestival i Silkeborg.

Eksperimentet repræsenteres af f.eks. **Stuffed Puppet Theatre** med den seneste forestilling for voksne: "**Schickelgruber**", over Hitlers sidste dage i bunkeren.

Forestillingen får Danmarkspremiere i Silkeborg. Også forestillingen "**Frank Einstein**" af **Green Ginger** fra Wales hører med sin Monthly Python-humor og store groteske latexdukke med til eksperimentet. Det samme gør "**Children of The Beast**", en co-produktion fra **Teater Tübingen**, Tyskland og det israelske **Teatron Teater**. Også de 2 sidstnævnte forestillinger er for voksne.

Til det absolut traditionelle hører en meget fin lille cirkusforestilling af **Anton Anderle**, Slovakiet: "**The Worlds Smallest Circus**". Teatret er et familieteater, som går tilbage til 1800-tallet. Også den meget smukke skyggeteaterforestilling med **Selvaraja**, som vi har hentet i Indien stammer fra et teater, som er gået i arv i familien. Forestillingen vises på KunstCentret Silkeborg Bad. Begge de nævnte forestillinger er med levende musik.

Den tjekkiske tradition med træmarionetter er repræsenteret af **Teater Vangeli** fra Prag med forestillingen "**Swinging Marionettes**".

Herudover vises en række danske og internationale forestillinger, der ikke direkte kan placeres som det ene eller det andet, men må siges både at indeholde eksperiment og tradition.

Fra England har vi inviteret **Mimika Theatre**, der viser skyggeteaterforestillingen "**Landscapes**" (5-8 år) i et telt.

Fra Sverige kommer **Abellis Magiske Teater**, der i sin teaterbus viser "**Den fortryllede spurv**" (fra 8 år og voksne) over en japansk fortælling.

Ritornello Ensemble og Theatre Tineola fra Tjekkiet giver en smuk **Koncert med dukker** (for hele familien) i Silkeborg Kirke.

Og selvfølgelig har vi inviteret de nyeste danske dukketeaterforestillinger, som vi er utroligt glade for at kunne præsentere på festivalen:

Nørregaards Teater: "Fyrtøjet" (4-8 år) og "**En lille smule af alting**" (3-6 år), **Teater Refleksion: "Den lille dreng og løven"** (4-9 år), **Jytte Abildstrøms Teater: "Pjaltehætte"** (6-10 år), **Randers Egnsteater: "Det er ganske vist"** (4-9 år) og "**Den lille bjørn, som ikke kunne sove**" (1½-4 år), **Dexterous Teater: "Diva"** (fra

10 år og voksne), **Teatret Svanen: "Marionetspilleren"** (fra 3 år), **Musikteatret Undergrunden: "Den lille tykke hest"** (2½-5 år) og et gensyn med **Mr. Barti** (gadeteater)

Udstillinger:

KunstCentret Silkeborg Bad: **Asiatiske dukker**, specielt fra Burma, Indien og Kina.
Kulturspinderiet: **Dukketeatrets verden** (uge 48)

Workshops etc:

Dukkeværksted for børn hver dag.
Arbejdende workshop med **Antonin Malon**, Tjekkiet.

Film:

Animationsfilm i Bio på Papirfabrikken
Velkommen til endnu en dukketeaterfestival i Silkeborg.
Vi håber, at vores publikum i alle aldre vil undre sig og samtidig opleve underet ved denne helt specielle teaterform, som kan opleves gennem 4 intense dage i Silkeborg.

Program:

udkommer ca. 1. september, men offentliggøres om kort tid og opdateres løbende på vores website:
www.dukketeaterfestival.dk

Billetter kan bestilles fra uge 43.

På arrangørgruppens vegne
Ulla Dengsøe

dengsoe@silkeborg.bib.dk

Tlf.: 87 22 19 36 eller 86 86 73 60

UNIMA Verdenskongres og International Festival 2004

Kroatien – 6.-12. juni 2004

Som tidligere meddelt afholdes UNIMA's næste kongres i Kroatien fra den 6.-12. juni 2004. I forbindelse med kongressen afholdes traditionen tro en stor, international dukketeaterfestival.

Da både Rijeka og Opatija, som er værtsbyer for festivalen, ligger ved vandet, har man valgt at lægge netop **vand** som et overordnet tema for festivalen – vand i alle dets såvel metaforiske som egentlige betydninger.

Som arrangørerne skriver, har store floder og have skabt kulturer og civilisationer, ikke blot ved at etablere grænser mellem dem, men også ved at skabe forbindelse mellem dem gennem viden, redskaber, vaner og skikke. Vand har styrket pionérånden, vores æstetik og det har inspireret til mange af menneskets fester og ritualer. Idag er det dog nødvendigt at tage kærligt hånd om den værdifulde ressource, som nu lider under årtusinders udnyttelse.

Således er festivalens tema de floder, søer og have, kilder og strømme, som har givet liv til planeten gennem tusinder af år.

Selvom festivalen på denne måde defineres temamæssigt vil det dog ikke udelukke forestillinger med andet indhold og andre temaer.

Yderligere oplysninger findes på:
www.unima-rijeka.hr

Her finder man også tilmeldingsskemaer til såvel kongres som festival.

Tidsskrifter

Det nye nr. af det norske blad: **"Ånd i Hanske"** er netop udkommet. Nummeret er tilegnet Oslo Nye Dukketeater, der med sine 50 år på bagen, er Nordens ældste dukketeaterinstitution.

Med den flotte udgivelse af det første nr. af **"E pur si muove"** har nr. 2 af dette nye, spændende tidsskrift været ventet med spænding.

Og dette nr. er nu udkommet med artikler af bl.a. Philippe Genty, Edi Majaron, Anne Helgesen og Marek Waszkiel – en lang række artikler om en lang række interessante emner.

Det er muligt at købe dette tidsskrift gennem Dansk Unima til reduceret pris – se side 2.

Se også vedlagte flyer med indholdsfortegnelse.

Og så har Kulturministeriet genoptaget sin udgivelse af **"KulturKontakten"** – et magasin, der foruden kulturministerie-nyt også bringer interviews og artikler med kunstnere og politikere.

Kontakt: Kulturministeriet, Postboks 2140, Nybrogade 2, 1015 København K – Tlf.: 33 92 33 70 eller på e-mail: kum@kum.dk

Vil du på kursus?

Af og til får vi forespørgsler fra kursusinteresserede om vi har nogle kurser, man kan melde sig på.

Vi har ikke konkrete planer, men kunne godt prøve at sætte noget i gang om muligt, så tøv ikke med at rette henvendelse til os, hvis du er interesseret i at komme på et kursus indenfor dukkefremstilling, dukkeføring, objektanimation etc. etc.

I den forbindelse kan vi jo minde om at Pia Gredal i sin artikel om Hoichi Okamoto nævner at der kan oprettes et kursus med Hoichi, hvis der er interesse for det.

Er det noget for dig, kontakt: Pia Gredal, Jagtvej 50 st. v., 5000 Odense C – Tlf.: 66 11 06 84.

Teater & Dans i Norden skifter navn

Nordisk Center for Scenekunst - Nordscen

'Teater & Dans i Norden' har i årtier været Nordisk Ministerråds institution for teater, musikteater og dans. Gennem årene har institutionen gradvis udvidet sine aktiviteter og fokusområder, virksomheden er betydeligt udvidet, indhold og form har skridt for skridt udviklet sig - i takt med fagmiljøets behov, institutionens egne ambitioner og udviklingen i det nordiske fagmiljø.

Det betyder, at scenekunsten efterhånden omfatter mere end 'teater & dans'.

Det betyder, at virksomheden også har bredt sig udover det, man kalder 'Norden'.

'Teater & Dans i Norden' er blevet et nordisk center for scenekunst.

Derfor skifter vi navn til Nordisk Center for Scenekunst.

Fremover bliver navnet **NordScen** varemærket for vores aktiviteter og i virksomhedens daglige arbejde. Du vil blandt andet finde NordScen der, hvor vi støtter et gæstespil, en turné eller en

festival, ligesom navnet også knyttes til NordScens seminarer, kurser og konferencer.

NordScens nye navn og logo finder du allerede på vores hjemmeside og i centrets generelle informationsmateriale.

Det er fortsat centrets ambition, at navnet NordScen associeres med kvalitet, professionalisme og højt fagligt niveau inden for scenekunst-samarbejdet. NordScen vil derfor også i fremtiden arbejde tæt sammen med de mest betydningsfulde institutioner og organisationer inden for nordisk og international scenekunst.

Gennem nye satsningsområder og nye kommunikationsformer overfor fagmiljøet tager NordScen nu springet ind i en ny tid – uden at slippe det bedste fra traditionerne fra "Teater & Dans i Norden".

Generalforsamling/Temaweekend

UNIMA's Generalforsamling og Temaweekend 2003 afholdes i år på Randers Egnsteater fredag/lørdag den 26./27. september. Temaet for weekenden er:

Eventyr og Animationsteater.

Foreløbigt program:

Fredag den 26. september:

17.00: Forestilling: "Lidt af det hele" - med Hans Nørregaard.

18.00: Middag.

20.00: Generalforsamling

Lørdag den 27. september:

10.00: Forestilling: ? - derefter oplæg og debat.

11.30: Forestilling: ?

12.00: Frokost

13.00: Oplæg og debat

15.30: Slut

Det vil være nødvendigt at tilmelde sig til middag og frokost. Overnatning vil du selv skulle arrangere. Vi udsender nærmere information ultimo august.

Dagsorden for Generalforsamling 2003

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Formandens beretning
4. Rådsmedlemmernes beretning
5. Regnskab
6. Indkomne forslag
7. Bestyrelsens arbejdsprogram
8. Fastsættelse af kontingent
9. Valg til bestyrelse:
Ida Hamre, Lilo Skaarup og Hans Hartvich Madsen er alle valgt som Internationale rådsmedlemmer. De har nu siddet i 4 år og er ifølge vedtægterne på valg.
Bjarne Sandborg og Janne Kjærsgaard blev valgt i 2002 for en 2-årig periode og er derfor først på valg i 2004.
Morten Grue og Hans Nørregaard er begge på valg (Hans Nørregaard ønsker ikke at genopstille).
10. Valg af suppleanter (Et år af gangen). På valg er: Kim Westi, Anne Nøjgaard, Sune Jørgensen.
11. Valg af revisor
12. Eventuelt

Referat af bestyrelsesmøde

Afholdt 1. maj hos Teatret Lampe i København

Tilstede: Hans Nørregaard, Hans Hartvich-Madsen, Ida Hamre, Bjarne Sandborg, Janne Kjærsgaard, Anne Nøjgaard, Peter Jancovic, Sune Jørgensen.
Afbud fra: Kim Westi, Morten Grue og Lilo Skaarup.

Ad 1. Valg af referent og dirigent

Bjarne blev valgt som dirigent, Janne som referent.

Ad 2. Godkendelse af referat

Referatet fra sidst blev godkendt, dog med en tilføjelse til pkt. 8 vedr. H.C.Andersen-festivalen, hvor oplysningerne om afslag endnu kun er et "rygte". Vi afventer skriftligt svar.

Ad 3. Generalforsamling 2003

Generalforsamling 2003 bliver afholdt 26. og 27. september på Randers Egnsteater og bliver en del af et spændende week-end seminarprogram. Der er planlagt et program med 2 forestillinger fredag (Nørregårds Teater og (forslag): Sofie Krogh), samt fælles middag og generalforsamling, og 2 forestillinger lørdag (forslag: Carte Blanche og Charlotte Bisted Olsen) samt seminar med spændende indlæg og diskussioner om Animationsteater og Eventyr.

Emnet er udsprunget af en diskussion på sidste generalforsamling, rejst af Peter Jankovic, om: "Hvorfor og hvordan eventyr igen og igen bruges som materiale i animationsteater". Programmet bygges op over oplæg fra bl. a. Peter Jankovic.

Information om Generalforsamling og Temaweekend bringes i Nyhedsbrevet i juni.

I slutningen af august udsendes brev til medlemmerne, samt info om temaweekenden til teatre, presse m.v.

Hans N. står for de praktiske arrangementer i forbindelse med Generalforsamlingen, Hans H./Bjarne udsender indkaldelse og Hans H. udarbejder årsberetning.

OBS! Forslag til dagsorden på generalforsamlingen modtages med stor glæde – senest 14 dage før – d.v.s. 12. september.

Ad 4. Hjemmeside. Debat om indhold, aktualitet m. m.

UNIMA's danske Hjemmeside (www.unima.dk) blev diskuteret. Som udviklingen er på Internet-fronten, har Hjemmesiden brug for at blive ajourført, både indholdsmæssigt og i lay-out, fordi det er et vigtigt ansigt udadtil, både nationalt og internationalt. Da vi ikke udgiver et egentligt blad, men blot et Nyhedsbrev – og så satser på at være del af "Ånd i Handske" med artikler og billedstof – er vi nødt til at have en mere billedrig og aktual Hjemmeside. Det er tids- og pengekrævende! Foreløbig indkøber vi scanner til Sune, så han kan lægge billeder ind. Anne og Sune danner hjemmeside-team og skal kritisk gennemgå den tekst og de oplysninger, vi har liggende – føre ajour, kassere og indhente nyt stof.

Der skal dannes "Portal" til de ny-uddannede og andre ny-tilkomne, der vil præsentere sig selv. Dette kræver, at de mailer UNIMA tekst, billeder og

evt. hjemmeadresse.

På Hjemmesiden er der nu adgang til det sidst udkomne Nyhedsbrev, hvorfor der ikke skal være sammenfald i artikler de to steder.

Artikler på hjemmesiden skal ikke ligge mere end 1/2 år, siden kan der være referencer til artiklen. Kursustilbud skal føres ajour, aktualiseres og nye/andre tilbud skal føres på.

Vi opfordrer medlemmer til at maile spændende links til hjemmesider, både nationale og internationale, med f.eks. dukkemagere, forestillinger, festivals, bøger og tidsskrifter o. l. samt gode billeder fra forestillinger, værksteder, arrangementer etc.

Der er ikke garanti for, at alt kan bringes – Sune og Anne har frihed til at redigere.

Vi prøver at koble studerende af forskellig art (fra filmskole, tekniske skoler o.l.) på at lave udkast til animationer m.v. til hjemmesiden som opgaver, med forbehold og ret til at bruge det eller lade være.

Ad 4. Ansøgning til Teaterrådet ang. sæson 2003/04

Det bliver det eksisterende Teaterråd, der skal tage stilling til vores næste ansøgning, som skal sendes inden 25. maj. Vi skal udarbejde beskrivelser af de ting, vi har foretaget os og brugt penge på i UNIMA for de bevilgede 50.000,- fra sidste år (juli 2002-juni 2003). Disse midler er øremærkede til internationalt arbejde. Den næste ansøgning skal indeholde nogle nye poster – f.eks. Seminaret i forbindelse med generalforsamlingen, deltagelse i Rijeka International World Congress 2004, inviterede udenlandske UNIMA-gæster til Børneteaterfestivalen i Silkeborg næste år samt et beløb til middag med udenlandske gæster i forbindelse med Konferencen i januar 2004. Alt relevant materiale skal tilsendes Bjarne, som udformer ansøgningen sammen med Hans H.

Ad.6. Konference (Ida).

Der er indsendt ansøgning til Nordisk Kulturfond om midler til den planlagte Konference: "Uddannelse med og i animations-teater" den 9./10. januar 2004. Konferencen bliver et stort tværfagligt og nordisk/internationalt samarbejde i anledning af Ida Hamres afsluttede forskningsprojekt om emnet og Det Internationale UNIMA-udvalg "Puppets in Education"s møde i Danmark.

Svar ventes medio juni. Danmarks Pædagogiske Universitet har bevilget 22.000 kr. Der søges ligeledes hos Teaterrådet (den separat beskrevne ansøgning med projektbeskrivelse, program og budget sendes sammen med UNIMAs ansøgning), hos "Teater og Dans i Norden" samt andre fonde og puljer.

Arbejdsgruppe og kontaktpersoner er fortsat Ida, Janne og Lilo.

Ad.7. Iværksættelse af initiativer som følge af vedtaget arbejdsprogram.

Vedr. kurser: Ida melder, at hun hører efterlysninger om kurser i UNIMA regi – ofte fra folk, der ikke er uddannede skuespillere eller har været på kurser før, men som bruger dukke- og animationsteater i deres arbejde, eller er interesserede på anden vis. Teater Refleksion overvejer at udbyde kurser i løbet af et par år - dette vil evt. blive annonceret via Hjemmesiden og

Nyhedsbrevet. Andre kursusinitiativer hilser velkomne!! Man må påregne kursusgebyrer og egenbetaling, vores UNIMA-kasse kan desværre ikke dække sådanne udgifter.

Den europæiske Kommission, som blev nedsat i sommeren 2002, var inviteret af UNIMA og ASSITEJ til at overvære Børneteaterfestivalen i Kolding. Det var et vellykket fælles arrangement, hvor gæsterne fik set mange forestillinger, mødte spillere og teatre og deltog i det planlagte møde. Gæsterne fandt festivalen meget spændende.

Rapportering fra Turku.

Bjarne og Mariann fra Teater Refleksion har været i Finland for at besøge Turku Arts Academy, for at se det første hold elevers afgangsforestillinger. Bjarne beretter om akademiet, indretning og faciliteter, ledelse og undervisning – og fortæller, at der mærkbart lægges meget vægt på dukkeføring – at der arbejdes med mange forskellige dukketyper og former og at eleverne (også 2.års-eleverne, der fungerede som spillere i 4.års-elevernes instruktør-opgaver). Alle var meget dygtige med spændende forestillinger. Teater Refleksion har tidligere på året indgået aftale med 2 af de nyuddannede elever om engagement.

Ad. 8. H. C. Andersen festivalen

Vi har som tidligere nævnt ikke modtaget svar på det fremsendte budget og oplæg, UNIMA var blevet bedt om at udarbejde i forbindelse med en dukketeaterfestival med forestillinger, baseret på H. C. Andersens eventyr.

Hans H. har skrevet til Lars Seeberg, at vi gerne vil have skriftligt svar på, hvad der sker med vores oplæg.

Ad. 9. Evt.

Hans N. fortæller, at der i Vestsjællands Amt er en festival på vej: Caravanen, arrangeret af bl.a. ASSITEJ med bl.a. internationalt og dansk dukketeater. Festivalen afholdes 17.-24.august 2003.

Ida påpeger, at hun ikke bliver indkaldt til møder i Nordisk Uddannelses Udvalg, hvor hun er medlem – det vil hun - rimeligt nok! - gerne have bragt i orden.

Op det var slut på endnu et velfungerende og interessant bestyrelsesmøde, hvor vi faktisk magter både at diskutere uenigheder, inspirere og oplyse hinanden og mere os fortræffeligt sammen!

Janne Kjærsgaard

Repertoire Nyt:

Informationerne er baseret på teatrenes egne oplysninger.

MARIONETTEATRET I KGS. HAVE

**Ved Pavillonen
Kronprinsessegade 21
1306 København K**

"Mumle Gåseæg"

Drengen Mumle Gåseæg er en rigtig ædedolk og vokser sig hurtigt stor og stærk. Det er der mange mennesker, der er glade for, men efterhånden er der ingen, der kan skaffe mad nok til hans glubende appetit.

Marionetteatret lover dog, at det hele ender godt.

Medvirkende:

Maria Garde,
Jakob Bentsen,
Carl Press

Ide og Instruktion:

Jakob Bentsen

Scenograf/dukkemager:

Rolf Hansen

Spilleperiode:

21. maj – 13. juli

Hver dag undt. mandag kl.

14 og 15

MARIONETTEATRET I KGS. HAVE

**Ved Pavillonen
Kronprinsessegade 21
1306 København K**

"Jakel's Meritter"

Spilleperiode:

15. juli – 31. august

Hver dag undt. mandag kl.

14 og 15

GRUPPE 38

**Mejlgade 45
8000 Århus C
Tlf. 86 13 53 11 (hverdg. Kl. 9-15)**

Gruppe 38: "Poul sine høns"

Vi kender og elsker dem alle – sangene fra "De små synger": Fløjlsbløde æblekinder, sjungende småfugle og kærlige klap på de små pusselanker. Men... om natten kommer katten, æder alle atten! En gruvækkende og hjertevarm rejse ind i livet, som det også er.

Medvirkende:

Claus Mandøe,
N. N.

Instruktør

Bodil Alling

Komponist:

Søren Søndberg

Scenograf:

Claus Helbo

Forfattere:

Bodil Alling,
Claus Mandøe

Teknik:

Kim Kirkeby og N. N.

Aldersgruppe:

Fra 6 år

Spilleperiode:

15. august – 6. september

SVALEGANGEN

**Rosenkrantzgade 21
8000 Århus C
Tlf. 86 13 88 66**

Svalegangens Dukketeater: "Vølvens spådom"

Et billeddigt om verdens skabelse, undergang og genfødsel. En forestilling, som udvider papirteatrets traditionelle rammer. Suzanne Brøgger lægger stemme til Vølven.

"... en stilmæssig nyskabelse... Den gamle histories skræmmende aktualitet vises ved at plante nutidsklædte habitfolk, kamerafolk og videaskærme side om side med de fortidsklædte gudeskikkelser... Det tjener forestillingen at den særlige og spændende musik ofte får lov at stå alene sammen med de stemningsrige billeder i ordløse passager..."

Kirsten Dahl i Århus Stiftstidende.

Medvirkende: Per Brink Abrahamsen
Forfatter: Gendigtet af Suzanne Brøgger
Komponist: Undertow
Scenograf: Marianne Junge & Nanna Ernst
Dukkemager: Susanne Thrane
Teknik: Per Brink Abrahamsen
Aldersgruppe: Større børn og voksne
Spilleperiode: 30. aug., 4., 5., 6. sept.

FYRTØJET - ET KULTURHUS FOR BØRN

**Hans Jensens Stræde 21
5000 Odense C
Tlf. 66 14 44 11**

Fyrtøjets Dukketeater: "Tommelise"

Teaterforestilling, bygget over H. C. Andersens "Tommelise", med små-bitte dukker.

Besøg også det fascinerende installationslegelandskab, der også er bygget over historien om "Tommelise".

Medvirkende: Malene Clante
Forfatter: Malene Clante, Jytte Kvinesdal, H. C. Andersen
Scenograf/dukkemager: Malene Clante, Mette Beh
Aldersgruppe: 5 - 12 år
Spilleperiode: Hele året
Tirsdag – fredag kl. 14.00
- dog ikke 21./12. – 1./2.

TEATER REFLEKSION

**Sintrupvej 11a
8220 Brabrand
Tlf. 86 24 05 72**

Teater Refleksion: "Den lille dreng og løven"

Visuel og musikalsk fortælleforestilling, baseret på Ulf Nilssons børnebog af samme titel.

I en landsby i Afrika bor en lille dreng, der har så nemt til tårer. Derfor er han god at drille.

Men en dag får drengen besøg af nogle små, mærkelige væsner, der har brug for hans beskyttende varme hænder.

Nu har drengen endelig venner.

Der er bare det ved det, at kun han kan se dem. En dag angribes landsbyen af den største løve i Afrika. Og alle flygter - undtagen drengen og hans små venner...

Med dukker, skyggespil, musik og lys fortælles historien om, hvordan den mindste dreng viste det største mod, da det virkelig gjaldt.

Medvirkende: Bjarne Sandborg, Max Bering, Steen Molls Rasmussen
Instruktør: Viggie Bro, Marianne Andreasen
Komponist: Max Bering
Scenograf/dukkemager: Mariann Aagaard
Teknik og værksted: Steen Molls Rasmussen
Lysdesign: Jesper Hasseltoft
Plakat: Anne-Marie Pedersen
Foto: Jan Rüz
Administration: Lisbeth El Jørgensen
Aldersgruppe: 4 – 9 år
Spilleperiode: 3., 5., 10. og 11. sept. kl. 9.30 og 11.00
4. og 9. sept. kl. 9.30 og 14.00
6. og 7. sept. kl. 13.00 og 15.00

MUSIKTEATRET VEJLE

**Vedelsgade 25
7100 Vejle
Tlf. 76 40 81 00**

Teatret Trekanten: "Pjerrot – eller Nattens Hemmeligheder"

Med udgangspunkt i strofen: "Pjerrot sagde til månen..." spiller vi historien om Pjerrot og Columbine.

Medvirkende: Pojken Flensborg, Patricia Homolova, Tom Rosendal, Karoline Kier
Instruktør: Marianne Andreasen
Forfatter: Michel Tournier
Komponist: Pojken Flensborg
Scenograf/dukkemager: Niels Secher
Teknik: Asger Buus Olsen
Aldersgruppe: Fra 5 år
Spilleperiode: 23. sept. – 11. okt.

SVALEGANGEN

Rosenkrantzgade 21
8000 Århus C
Tlf. 86 13 88 66

Svalegangens Dukketeater: "Vølvens spådom"

En fordrevet zarina og hendes søn ender på magisk ø hos en fortryllet svaneprinsesse. Sønnen bryder fortryllelsen og familien kan forenes.

Medvirkende: Per Brink Abrahamsen
Forfatter: Pusjkin
Komponist: Rimskij-Korsakov
("Humlebien")
Scenograf: Roswitha Vigl
Dukkemager: Roswitha Vigl
Teknik: Per Brink Abrahamsen
Aldersgruppe: Fra 7 år
Spilleperiode: 11., 17., 18. okt.

BØRNETEATRET SKÆGSPIRE

Teaterhuset
Filosofgangen 19
5000 Odense C
Tlf. 66 11 31 06

Teatret Trekanten: "Pjerrot – eller Nattens Hemmeligheder"

Med udgangspunkt i strofen: "Pjerrot sagde til månen..." spiller vi historien om Pjerrot og Columbine.

Medvirkende: Pojken Flensborg,
Patricia Homolova,
Tom Rosendal,
Karoline Kier
Forfatter: Michel Tournier
Komponist: Pojken Flensborg
Scenograf/dukkemager: Niels Secher
Teknik: Asger Buus Olsen
Aldersgruppe: Fra 5 år
Spilleperiode: 27. – 31. okt.

TEATRET ZEPPELIN

Valdemarsgade 15
1665 København V
Tlf. 33 22 04 78

Teater Refleksion: "Den lille dreng og løven"

Visuel og musikalsk fortælleforestilling, baseret på Ulf Nilssons børnebog af samme titel. I en landsby i Afrika bor en lille dreng, der har så nemt til tårer. Derfor er han god at drille. Men en dag får drengen besøg af nogle små, mærkelige væsner, der har brug for hans beskyttende varme hænder. Nu har drengen endelig venner. Der er bare det ved det, at kun han kan se dem. En dag angribes landsbyen af den største løve i Afrika. Og alle flygter - undtagen drengen og hans små venner... Med dukker, skyggespil, musik og lys fortælles historien om, hvordan den mindste dreng viste det største mod, da det virkelig gjaldt.

Medvirkende: Bjarne Sandborg,
Max Bering,
Steen Molls Rasmussen
Instruktør: Viggja Bro,
Marianne Andreasen
Komponist: Max Bering
Scenograf/dukkemager: Mariann Aagaard
Teknik og værksted: Steen Molls Rasmussen
Lysdesign: Jesper Hasseltoft
Plakat: Anne-Marie Pedersen
Foto: Jan Rüz
Administration: Lisbeth El Jørgensen
Aldersgruppe: 4 – 9 år
Spilleperiode: 1. og 2. nov. kl. 15.00
3., 4. og 6. nov. kl. 9.30 og
11.00
5. nov. kl. 10.00 og 14.30